

เรื่องเล่าจาก ทายาทสวนผลไม้คุณภาพ

“ต่อยอดอาชีพ” “ตนทำสวนผลไม้” แรงบัลดาลใจที่จะทำให้คนรุ่นใหม่ หันมาให้ความสำคัญในการเป็น “ตนทำสวนผลไม้” การขับเคลื่อนงานของกลุ่มผู้ผลิตผลไม้คุณภาพ ก็คือ ใครจะเป็นคนทำต่อหากลูกหลานละทิ้งสวนผลไม้สู่สังคมเมือง บนความท้าทายของกระแสการสร้างค่านิยมของคนรุ่นที่มองอาชีพการทำสวนเป็นงานหนัก เหนื่อย และลำบาก นายวุฒิชัย ประกอบทรัพย์และเพื่อนๆ กลับมองต่างมุม เลือกที่จะเป็นตนทำสวน เพื่อเป็นลูกของพ่อแม่ มากกว่าที่จะไปเป็นลูกจ้างใคร

นายวุฒิชัย ประกอบทรัพย์ ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ๆ ในกลุ่มให้เป็น “ผู้นำกลุ่มทายาทชาวสวนผลไม้” เล่าว่า ปัจจุบันอายุ 27 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี การจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี ตนเองตัดสินใจเลือกที่จะใช้ชีวิตอยู่บ้านเกิด เลือกที่จะทำสวนต่อจากพ่อแม่ ผมเลือกเรียนในวันเสาร์ อาทิตย์ เพราะต้องการใช้เวลา 5 วัน ในการทำสวนผลไม้ ไม่เลือกเรียนเกษตรเพราะความรู้ได้จากพ่อ เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ได้รับโอกาสลง ฝึกลองถูกสวนผมทำการเกษตรในพื้นที่ 133 ไร่ ปลูกพืชหลายชนิดในแปลงผลิตเดียวกัน ซึ่งยากต่อการบริหารจัดการ

ผมตั้งคำถามเสมอว่า”ทำไมคนรุ่นใหม่ไม่อยากทำสวน” ทั้งที่พ่อแม่ ก็ทำสวนสามารถส่งเราเรียนจบปริญญาตรี ปริญญาโท เงินได้มาจากสวนทั้งนั้น ผมยังคิดต่ออีกว่า “ทำอย่างไรอาชีพเกษตรกรชาวสวนผลไม้จะมีความมั่นคง” ไม่ต้องร่ำรวย สามารถมีรายได้เลี้ยงชีพได้ อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ได้มีโอกาสอยู่กับครอบครัว อยู่ในสังคมที่เราเกิด ทำให้ได้มีโอกาสช่วยเหลือผู้อื่น ได้พัฒนาหมู่บ้านและไม่ทิ้งผืนแผ่นดินที่อุดมสมบูรณ์พร้อมที่จะให้ผลผลิตผ่านการจัดการอย่างเป็นระบบ

จังหวะและโอกาสของผมในการเริ่มต้นของการสร้างสังคมเกษตรกร เกิดขึ้นเมื่อผมตามแม่ไปประชุมที่สหกรณ์ นั่นคือ จุดเริ่มของการได้เข้าร่วมงานวิจัยเครือข่ายคุณค่าผลไม้ ตั้งแต่ 2554 ผมเป็นเด็กเพียงคนเดียว

ที่หาญกล้าไปตีวงแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับผู้ใหญ่ที่มากด้วยประสบการณ์ เริ่มช่วยเขียนสรุปผลการเปิดเวที บ่อยๆเข้าก็กล้าแสดงความคิดเห็น เริ่มมีใจมากขึ้น เกษตรกรเมื่อได้พูดคุยในอาชีพของตน มากกว่านั่งฟังนักวิชาการมาบรรยาย หลับบ้างตื่นบ้าง เข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้าง ได้รับเอกสาร คนแก่ๆ พอถึงบ้านก็โยนทิ้งขยะ โลกร้อนอีก ในเวทีของเราทุกคนมีส่วนร่วม คิด ลงมือทำ มีปัญหา ช่วยกันแก้ไข ใช้ห้องเรียนธรรมชาติ อากาศดี ไม่สิ้นเปลืองไฟฟ้าแอร์ เริ่มปรับเปลี่ยนแนวคิดในการทำสวน มีการร่วมกลุ่มผู้ผลิตผลไม้มองไปที่การพัฒนาการผลิตผลไม้ให้ได้คุณภาพในโลกของการแข่งขันเราอยู่คนเดียวไม่ได้

หลับบ้างตื่นบ้าง เข้าใจบ้าง ไม่เข้าใจบ้าง ได้รับเอกสาร คนแก่ๆ พอถึงบ้านก็โยนทิ้งขยะ โลกร้อนอีก ในเวทีของเราทุก

คนมีส่วนร่วม คิด ลงมือทำ มีปัญหา ช่วยกันแก้ไข ใช้ห้องเรียนธรรมชาติ อากาศดี ไม่สิ้นเปลืองไฟฟ้าแอร์ เริ่มปรับเปลี่ยนแนวคิดในการทำสวน มีการร่วมกลุ่มผู้ผลิตผลไม้มองไปที่การพัฒนาการให้ได้คุณภาพ ในโลกของการแข่งขันเราอยู่คนเดียวไม่ได้

ในปีต่อมา สหกรณ์การเกษตรเขาคิชฌกูฏ จำกัด ได้กำหนดแผนการพัฒนาสหกรณ์สู่ความยั่งยืน มีการกำหนดทิศทางการขับเคลื่อนจบลงที่ความสำคัญของการสร้างทายาทชาวสวนผลไม้ เปิดโอกาสให้สมาชิกพาลูกหลาน มาเปิดเวทีแลกเปลี่ยนแนวทางสร้างทายาทชาวสวนผลไม้ ท่ามกลางความกังวลต่ออาชีพการทำสวนผลไม้ที่คนรุ่นใหม่ไม่เห็นความสำคัญ หลังจากเปิดเวทีพวกเราคนรุ่นใหม่ที่มีหัวใจรักงานเกษตร สำนึกรักบ้านเกิด พุดง่ายๆก็หวงสมบัติพื้นดินที่

ผมได้เพื่อนร่วมอุดมการณ์ในวัยใกล้เคียงกัน เราเริ่มทำงานร่วมกัน พูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้ แต่ละคนมีความเก่งในแต่ละพืชไม่เหมือนกัน นายปรีชา พวงพิกุล อายุ 27 ปี จบการศึกษาปริญญาโท สาขาพืชสวน จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เริ่มทำการเกษตรด้วยภาวะจำยอม ไม่มีความสุข สับสนกับตัวเอง ขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการแปลงผลิต จึงทำให้ขาดความมั่นใจในอาชีพการเกษตร เนื่องจากไม่ได้รับการยอมรับจากพ่อและแม่ และให้ความไว้วางใจลูกจ้างมากกว่าบุตร ซึ่งอ่อนวัยและขาดประสบการณ์ จริงแล้วแม่ของมนำบุตรชายเข้าร่วมเวที เนื่องจากเกรงว่าในอนาคตจะสูญเสียพื้นที่ทำการเกษตร มดมีพี่น้อง 2 คน ทำสวน 100 ไร่ แบ่งแปลงทุเรียน 80 ไร่ สละสุมาลี 20 ไร่ มดให้ความสำคัญในการผสมเกสรสละ จะทำการตัดแถบรับบิน เพื่อใส่หีสโดยเขียนวันที่ /เดือน ที่ทำการผสมดอกนำมาติดบนก้านดอกตัวเมีย เพื่อทำให้สามารถ ตัดผลสละได้สละคุณภาพมาตรฐาน มีรสชาติหวานอร่อย

อุดมสมบูรณ์ที่บรรพบุรุษบุกเบิกไว้ พวกผมคงเสียดายแย่หากตกไปเป็นของคนอื่น

กษิดิศ ปราบไพรินทร์ หนุ่มอารมณ์ดี ดิกรีปริญญาตรีรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้วยความที่เป็นลูกคนเดียวของครอบครัว หลังจากเรียนจบตามพี่สาวพร้อมเพื่อน ๆ ที่ไปศึกษาต่อในกรุงเทพฯ ด้วยกัน มีเขาเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ตัดสินใจเดินทางกลับบ้าน โดยไม่คิดหางานทำในกรุงเทพฯ ด้วยเป้าหมายความภาคภูมิใจในอาชีพของบรรพบุรุษ “อาชีพทำสวนผลไม้” เขาเลือกที่จะประกอบอาชีพของครอบครัว เริ่มต้นจากการเป็นเด็กฝึกงาน เรียนรู้การทำงานในสวน และปฏิบัติตามคำสั่งพ่อผู้เป็นต้นแบบ หาคำความรู้เพิ่มเติมจากผู้ใหญ่ที่มากประสบการณ์ ต้องเรียนรู้ทุกเรื่อง ดิน น้ำ ปุ๋ย สารกำจัดโรคต่าง ๆ ในแต่ละพืช รวมทั้งเครื่องจักรกลทางการเกษตร ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ไม่มีวันสิ้นสุด พร้อมกับแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน ๆ ทายาทเกษตรด้วยกันเสมอ ทำให้ทุกวันนี้เขาได้รับความไว้วางใจ ให้ทำงานที่เขารักได้อย่างมืออาชีพ มีความสุขในการประกอบอาชีพที่ตนเองรัก แม้จะไม่ได้นั่งห้องแอร์ แต่งตัวหล่อๆ มีเงินเดือนเหมือนชนชั้นใคร ๆ แต่ในสวนมีทั้งผักและผลไม้ นอกจากจะทำให้เกิดรายได้แล้ว ยังทำให้เรามีกินมีใช้และอยู่ได้อย่างสุขสบายโดยไม่ต้องดิ้นรนแข่งขัน มีบางครั้งที่รู้สึกท้อแท้จากอุปสรรคเกิดการผิดพลาดไม่

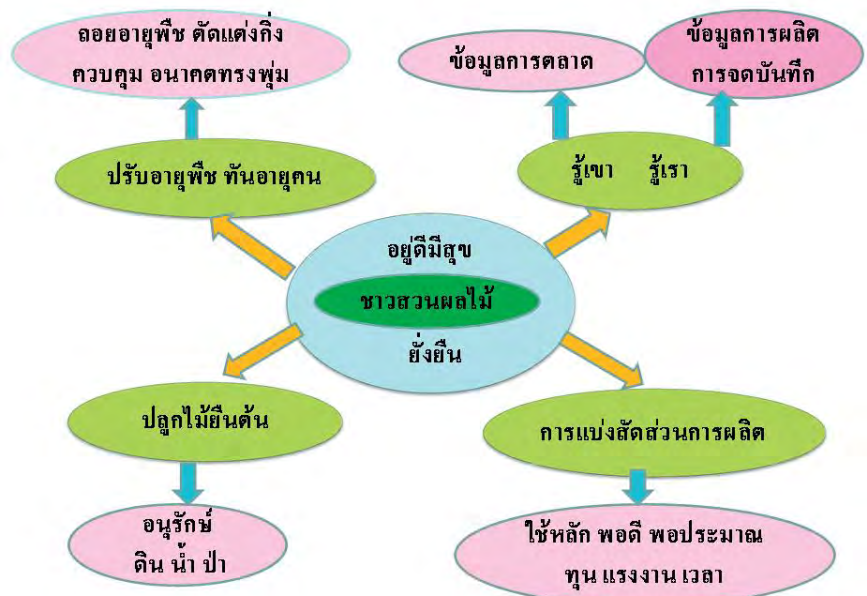

เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ในการทำงาน ทั้ง ภัยธรรมชาติ ทั้งปัญหาด้านแรงงาน แต่เขายึด มั่นเสมอว่า ทุกงานทุกอาชีพล้วนมีอุปสรรค ปัญหาและอุปสรรคมีไว้ให้เราแก้ไขไม่ว่าเราจะ อยู่ในหน้าที่ไหนสิ่งเหล่านี้จะทำให้เราเก่งขึ้น ยังมีเพื่อนในกลุ่มที่มีความรู้รอบด้านทั้งการ ผลิต การขายเป็นอย่างดี ทำให้พวกเราได้ แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ค้นหา ทางเลือก ผมและเพื่อน ๆ มีโอกาสได้เดิน ทางไปศึกษาดูงานหลายแห่ง ผ่านการบอก เล่าประสบการณ์ ภูมิปัญญาของชนหลาย รุ่น ถ่ายทอดความสำเร็จ ความล้มเหลว นำ มาถอดบทเรียนจนตกตะกอนทางความคิด พบว่าการเก็บข้อมูลจะช่วยเกษตรกรได้อย่าง มีเหตุ มีผล

ผมคิดว่า การเก็บข้อมูลตลอดขบวนการ ผลิต ต้องเริ่มจากตัวเราเอง จึงจะชวนคนอื่น ทำตามได้ เพื่อให้เกิดสังคมแบ่งปัน นำความรู้ ที่เรียนมาใช้ประโยชน์แล้วที่นี้ เพราะผู้ใหญ่ไม่ ทำกัน คิดว่ามันยุ่งยาก ที่จริงก็ยุ่ง และก็ยาก ด้วย ต้องละเอียดน่าเบื่อ แต่ไม่ทำ ก็ไม่รู้ ผม เดินหน้าเก็บข้อมูลรอบด้าน ทั้งการใช้ปัจจัย ในการผลิต แรงงาน การเก็บเกี่ยว การเคลื่อน ย้ายผลผลิตในแปลงผลิต ช่วงระยะเวลาที่ ผลผลิตออกจำหน่ายสู่ตลาด เมื่อทำการเก็บ ข้อมูลการผลิตพบว่า พืชแต่ละชนิดต้องการ ปัจจัยการผลิต ปุ๋ย สารกำจัดศัตรูพืช การเข้า ทำรายของศัตรูพืชแต่ละชนิดก็ไม่เหมือนกัน จึงทำให้เกิดความสูญเสียในการใช้ปัจจัยการ

ผลิตที่ไม่จำเป็น ซึ่งนั่นก็คือต้นทุนของเกษตรกร (ยิ่งผลิต ยิ่งจน) ผมจึงนำข้อมูลรอบด้านมาใช้ ในการตัดสินใจลงทุน โดยมีพ่อวิชัย ให้โอกาส และคำแนะนำ ผมเริ่มปรับเปลี่ยนแปลงผลิตใหม่ ไปเรื่อย ๆ ทยอยๆทำไม่ได้ใจร้อน อะไร เมื่อ ระเบิดจากข้างในเรียนด้วยตัวเอง ก็เริ่มจาก เล็กๆ โดยปรับพื้นที่ปลูกตามความเหมาะสม เน้นการปลูกพืชอาหารเป็นพืชหลัก งามังคุด ลองกอง ทุเรียน กล้วยไข่ และปลูก พืชเศรษฐกิจอย่างพาราเป็นพืชรอง เพื่อ บริหารความเสี่ยงในแปลงผลิต ควบคู่กับการ สร้างงานให้แก่คนงานด้วย

ผมคิดว่าเกษตรกรต้องวิเคราะห์ ข้อมูลรอบด้านเพื่อบริหารความเสี่ยง นั้น หมายถึงผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกร ต้องคำนึงการตั้งค่าความคาดหวังของรายได้และกำไรที่จะได้รับจากปัจจัยการลงทุน มี การบริหารความเสี่ยงที่มาจากปัจจัยแวดล้อม ที่จะเกิดขึ้น รวมถึงปัจจัยการลงทุน เช่น ค่า เสื่อมราคาจากเครื่องมือ อุปกรณ์ ค่าสูญเสีย จากผลไม้เสียหาย สถานการณ์ราคาผลไม้ ตกต่ำ การจัดการด้านแรงงานแปลงผลิต ผม คิดว่าในปัจจุบันเราต้องการทำการเกษตร เชิงธุรกิจเพื่อให้สอดคล้องกับการแข่งขันที่

โลกทุกวันนี้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว
เกษตรกรต้องพร้อมเผชิญอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้
อยู่ที่ใครจะปรับตัวได้

ความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ผมพบว่า
หากเรารักซีในอาชีพ และเห็นคุณค่า อาชีพ
ทำสวนผลไม้จะมั่นคง แท้ที่จริงอยู่ที่ตัวเราเอง
วันนี้ถ้าเราเข้าใจการผลิต เลือกที่จะจัดการ
อย่างเป็นระบบ เรียนรู้ พัฒนาควบคู่กับการ
ศึกษาความต้องการของตลาด การทำสวนผลไม้
เป็นอาชีพที่มั่นคงแน่นอน รอบบ้านเราผืน
ดินล้วนเป็นแหล่งอาหาร ปลูกผัก เลี้ยงไก่ สด
ใหม่ ปลอดภัยไร้กังวล ไม่มีเงินก็ไม่อด เราใช้
เงินเยี่ยงที่ตั้งขยับรับผิดชอบ ต้องรู้หน้าที่ ไม่
ต้องรอให้ใครมาขึ้นเงินเดือนให้เรา ผมว่าทำ
สวนมันอิสระนะครับ แนวคิดในการ

ทำงานสวนผลไม้คุณภาพไม่ยุ่งยากซับซ้อนอะไร มีความสุข บนความยั่งยืน ต้องเริ่มที่ตัวเราครับ

แนวคิดในการจัดการสวนผลไม้คุณภาพของนายวุฒิชัย ประกอบทรัพย์

การจัดการสวนผลไม้คุณภาพของนายวุฒิชัย ประกอบทรัพย์